

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 89/15

Luxemburg, 16 iulie 2015

Hotărârea în cauza C-222/14
Konstantinos Maïstrellis/Ypourgos Dikaiosynis, Diafaneias kai Anthroponon
Dikaiomaton

Interzicând funcționarilor de sex masculin ale căror soții nu sunt încadrate în muncă să își ia concediu pentru creșterea copilului, legislația elenă este contrară dreptului Uniunii

Concediul pentru creșterea copilului este un drept individual care nu poate depinde de situația soțului/soției

Dreptul elen prevede că un funcționar de sex masculin nu are dreptul la concediu remunerat pentru creșterea copilului în cazul în care soția sa nu este încadrată în muncă sau nu exercită nicio activitate profesională, în afara cazului în care aceasta se află în incapacitate de a face față necesităților legate de creșterea copilului din cauza unei boli grave sau a unei dizabilități.

La finele anului 2016, domnul Konstantinos Maïstrellis, magistrat în Grecia, a solicitat acordarea unui concediu remunerat de nouă luni pentru creșterea copilului său, născut la 24 octombrie 2010. Această cerere a fost respinsă de Ypourgos Dikaiosynis, Diafaneias kai Anthroponon Dikaiomaton (ministrul elen al Justiției, Transparenței și Drepturilor Omului), pentru motivul că soția domnului Maïstrellis nu era încadrată în muncă la acel moment.

Sesizat cu această cauză, Symvoulio tis Epikrateias (Consiliul elen de Stat) solicită Curții de Justiție să stabilească dacă interzicerea beneficiului concediului pentru creșterea copilului față de funcționarii de sex masculin ale căror soții nu sunt încadrate în muncă este conformă cu Directiva privind concediul pentru creșterea copilului¹ și cu Directiva privind egalitatea de tratament în materie de încadrare în muncă².

Prin hotărârea pronunțată astăzi, Curtea răspunde că **o reglementare națională nu poate prevedea că un funcționar de sex masculin nu are dreptul la concediu pentru creșterea copilului pentru motivul că soția sa nu este încadrată în muncă sau nu exercită nicio activitate profesională.**

Curtea amintește astfel că potrivit Directivei privind concediul pentru creșterea copilului, fiecare dintre părinții copilului este, în mod individual, titularul dreptului la concediu pentru creșterea copilului. Este vorba despre o cerință minimă de la care statele membre nu pot deroga în legislațiile lor sau în convențiile colective. Rezultă că **unuia dintre părinți nu i se poate interzice dreptul la concediu pentru creșterea copilului, nefiind posibil așadar ca situația profesională a soțului/soției să împiedice exercitarea acestui drept.** O asemenea soluție este de altfel conformă nu numai cu obiectivul directivei care constă în concilierea responsabilităților profesionale și familiale pentru părinții care lucrează, ci și cu natura de drept social fundamental recunoscută prin Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene dreptului la concediu pentru creșterea copilului.

¹ Directivei 96/34/CE a Consiliului din 3 iunie 1996 privind acordul-cadru referitor la concediul pentru creșterea copilului încheiat de UNICE, CEEP și CES (JO L 145, p. 4, Ediție specială, 05/vol. 3, p. 160), astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/75/CE a Consiliului din 15 decembrie 1997 (JO 1998, L 10, p. 24, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 31)

² Directivei 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (JO L 204, p. 23, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 262)

Pe de altă parte, Curtea subliniază că în Grecia mamele care au statutul de funcționar pot beneficia de concediu pentru creșterea copilului indiferent de situație, în timp ce tații care au același statut pot beneficia de acest concediu numai în cazul în care mama copilului este încadrată în muncă sau exercită o activitate profesională. Astfel, simplul fapt de a fi părinte nu este suficient pentru a permite funcționarilor bărbați să beneficieze de concediu, în timp ce în cazul femeilor care au același statut este suficient. Legislația elenă, departe de a asigura în mod concret o deplină egalitate între bărbați și femei în viața profesională, este mai degrabă de natură **să perpetueze o distribuție tradițională a rolurilor între bărbați și femei prin menținerea bărbaților într-un rol subsidiar în raport cu cel al femeilor în ceea ce privește exercitarea funcției lor părintești**. În consecință, Codul elen al funcției publice stabilește o **discriminare directă pe criteriul sexului**, contrară Directivei privind egalitatea de tratament în materie de încadrare în muncă, față de tații care sunt funcționari și care urmăresc să beneficieze de un concediu pentru creșterea copilului.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106